

5050 ero
nasier 50

: న టి న టు ల :

శ్రీ కొంతారావు	14 రాజశ్రీ
,, రాజనాల	ప్రసన్నలక్ష్మి (
,, రాజబాబు	వాణీశ్రీ
,, సత్యనారాయణ	పుష్పవల్లి
,, ప్రభాకరరెడ్డి	సుమతి
,, మిక్కిలినేని	లక్ష్మి
,, మోదుకూరి సత్యం	—
,, గణేష్	
,, సాంబశివరావు	

చంగీతం :

‘ రం డ పా ణి

నిర్మాత :

వై. వి. రావు

కథనం :

‘నాదం

నిర్వహణ :

S. భావనారాయణ

‘ర్న ప్రివేట్ లిమిటెడ్

“భూలోకంలో యమలోకం”

: కథా సంగ్రహం :

భూలోకవాసులకు యమలోకం ఎలా ఉంటుందో స్పష్టంగా తెలియడం ఎందుకంటే, యమలోకానికి పోయిన జీవులు తిరిగి రావు. వచ్చినా కాము చూచినదీ అనుభవించినదీ వర్ణించలేరు.

భూలోకంలో యమలోకాన్ని సృష్టించి, పాపుల రహస్యాలన్నీ బయటకు లాగి, వారి నందరినీ శిక్షించిన ఘనుడు, విజయపురి రాజకుమారుడు రాజవాహనుడు.

రాజవాహనునికి త్వరలో పెండ్లి చేసి రాజ్యభారం అతనికి అప్పగింపాలని విజయపురి మహారాజు ఆశ్రయం - అయితే తండ్రి చూపించిన రాకుమారి రాజవాహనునికి నచ్చలేదు. అతనికొక ఉహాసుందరిని ప్రేమిస్తున్నాడు. ఆమె దొరికితే తప్ప వివాహమే చేసుకోనని భీష్మించుకుని కూర్చున్నాడు. ఆ ఉహాసుందరిని రాజవాహనునికి చూపించి వాడు రుద్రాక్షుడనే మాయావి.

రుద్రాక్షుడు భవానీ భక్తుడు. మాయావి. కఠోర వ్రతంచేసి, భవానీ దేవి అనుగ్రహంవల్ల మారత్రవణం, దూరదృష్టి, మంత్రశక్తులు మొదలైనవి కాన్ని సంపాదించాడు. చండ బేతాకుణ్ణి వశపరచుకోవడం, అశ్వసిద్ధులూ పొంది తోకానికి ఆధిపత్యం సంపాదించడం అతని లక్ష్యం. ఈ రెండూ సాధించాలంటే, సర్వలక్షణ లక్షితుడూ, వివాహమయికూరి బ్రహ్మచారిగా ఉన్న రాకుమారుడు కావాలి.

రాజవాహనునిలో ఆ లక్షణాలన్నీ ఉన్నాయి. వివాహం మాత్రం కాలేదు. రుద్రాక్షుడు యాత్రికుని వేషంలో వచ్చి, మాయ నీసాలో కళావతిని చూపించాడు.

కళావతి విలాసపుర యువరాణి. తల్లితేవి బిడ్డ. ఆమెను బ్రాహ్మక్షత్రియ కుమారునికి తన సింహాసనంతోబాటు సమర్పించాలని తండ్రి ఆశ. అయితే అతని రెండవభార్య విలాసవతికి, తన కుమార్తె మదనరేఖ విలాసపురి మహారాణి కావాలని వట్టుదల. విలాసవతి తమ్ముడి మామకేతుకు కళావతిమీద కన్నులెరిసి.

రుద్రాక్షుడు పురోహితుని రూపంలో విలాసపురి రాజభవనంలో చేరి, విలాసవతిని, ధూమకేతునూ వశపరచుకొని, రాజవాహనుని వశపరచుకోడానికి ఒక పన్నాగం పన్నాడు.

కళావతికి వరుణ్ణి ఎన్నుకునే నిమిత్తం మహారాజుచేత మూడు గడ్డు పోటీలు ఏర్పాటు చేయించాడు. మూడింటిలోను రాజవాహనుడు నెగిడు. ఇయితే, మదనరేఖ కూడా అతని చాకచక్యం, శౌర్యప్రతాపాలూ చూసి అతన్ని వలచింది. రుద్రాక్షుడు అందరి కోరికలూ తీరుతాయని ఒక పన్నాగం సూచించాడు.

రాజవాహనుని పంశాచారం ప్రకారం - కళావతికి కత్తి కి బాసికం కట్టి వివాహం చేశారు. ఆ రాత్రి ఆమెకు పొలంలో మత్తు మందిచ్చింది విలాసవతి. ధూమకేతు ఆమె నెత్తుకుపోయాడు. మరునాడు కళావతి ధూమకేతువల గర్భవతి అయిందని ఒక కట్టుకథ కల్పించి, మదనరేఖ ఆమెస్థానంలో వధువుగా అత్త వారింటికి పయనమయింది. కాని కళావతి రాజవాహనుని, పోటీల సందర్భంలో, రహస్యంగా కలుసుకున్నట్టు ఈ ఖట్రుదారులకు తెలియదు. కాని రుద్రాక్షుడికి, రాజవాహనుడు వివాహమైనా బ్రహ్మచారిగా ఉండడమే ముఖ్యం.

పడక గదిలో రాజవాహనుడు మదనరేఖను చూసి బిత్తరపోయాడు. ఇందరూ తన్ను మోసగించారని అగ్రహవేషుడయ్యాడు. అతని తండ్రికి ఏమీ పాలుపోలేదు. వియ్యంకుడు ఇందులో మోసమేమీ లేదనీ, వధువు కన కుమార్తె యేననీ నొక్కి చెప్పాడు. రాజవాహనునికి మతి భ్రమింపిందని తీర్మానించి అతని తండ్రి అతన్ని అంతఃపురంలో బందీగా అడ్డే పెట్టాడు.

తన మిత్రుడు కోలాహలం సహాయంతో రాజవాహనుడు అంతఃపురం నుంచి తప్పించుకుని కళావతిని అన్వేషించడానికి బయలుదేరాడు.

ధూమకేతుబారినుండి - వృద్ధసన్యాసిరూపంలో - రుద్రాక్షుడు కళావతిని కనిపించి, ఆమెనొక అగమ్య దుర్గంలో యోగనిద్రలో బంధించాడు.

ఆ తరువాత యాత్రికుని వేషంలో రాజవాహనుని కలుసుకుని, కళావతిని ఎవరో ఒక మాయావి బంధించాడనీ, ఆమెను రక్షించాలంటే, పతంగుడనే యోగీశ్వరుని ఆశ్రయించి అతని అనుగ్రహంవల్ల సిద్ధులు పొందాలనీ చెప్పాడు.

పతంగ మహర్షి ఆశ్రమానికి బయలుదేరాడు, రాజవాహనుడు. దారిలో ఒక రాత్రి నిద్రలో అతని కొక కల వచ్చింది - తానొక చిల్లక రూపంలో కళావతిని బంధించిన దుర్గంలో ప్రవేశించి - సంజీవ కరణి సహాయంతో ఆమెను మేలు కొలిపినట్టూ, ఆమెతో ఆనందంగా నాట్యం చేస్తూ పాడినట్టూ, ఇద్దరూ హాయిగా ఉండగా రుద్రాక్షుడు అకస్మాత్తుగా వచ్చి ఇద్దరినీ బంధించి నట్టూ - హఠాత్తుగా కలలోంచి లేరుకుని, రాజవాహనుడు కోలాహలంతో పతంగ మహర్షి ఆశ్రమానికి బయలుదేరాడు.

పతంగ మహర్షి వద్ద శిష్యుడుగాచేరి - అతని అనుగ్రహం వల్ల మంత్ర శక్తులు సాధిస్తాడు.

ఆ తరువాత చంద భేతాశుడున్న స్థలం చెప్పి, అతన్ని వశపరుచుకుని రమ్మని, రుద్రాక్షుడు రాజవాహనుని పంపించాడు.

మంత్రవిద్యార్థులైన భేతాశుని శాపవిమోచనం గావిస్తాడు రాజవాహనుడు. అప్పుడు భేతాశునివ్వాలా రుద్రాక్షుని మోసాలూ దుర్మార్గాలూ అన్నీ రాజవాహనుడు తెలుసుకుంటాడు.

రాజవాహనుని అజ్ఞమేరకు భేతాశుడు రుద్రాక్షుని తలగొరిగి అతణి నిర్వీర్యుణ్ణి చేస్తాడు. రుద్రాక్షుని శక్తులన్నీ అతని శిరోజాలలో ఉన్నాయి.

ఆ తరువాత ఘామిమీదనే ఒక యమలోకాన్ని-భేతాశునిచేత సృష్టించ జేస్తాడు. యమ లోకానికి మిగతా అందరితోజామి చుద్రాక్షుని రప్పిస్తాడు.

రాజవాహనుడు, తన శక్తులను వుపయోగించి, దుష్ట శిక్షణ, శిష్ట రక్షణ ఎలా నెలగొల్పుతాడో - వెండి తెర పై చూడండి :

పాటలు - పద్యాలు

పాట 1.

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

ప్రేరేపక : సుశీల, బానకి

కళావతి : ఎందుకో, ఎందుకో, లేత మనసు చిందువేసెనే!

మదనరేఖ : ఎందుకో, ఎందుకో, దోరవయసు తొందరించెనే!

కళ : ఎలాచెప్పను?

మదన : ఎలాచెప్పను?

ఇశ్వరూ : ఎలా, ఎలా, ఎలా, ఎలా మనసు విప్పను? «ఎందుకో»

కళ : కోయిల కూస్తుంటే - కొమ్మలు చూస్తుంటే -
తీయని గులులేదో ఆయెనే!

మదన : ఎవ్వరు లేకుంటే - పువ్వులు సై, యంటే
ఏవో చక్కిలిగింతలాయెనే!

కళ : సందె చీకటి పడితే

మదన : చందమామ కనబడితే

ఇశ్వరు : సందె చీకటి పడితే - చందమామ కనబడితే
యల్లు, యల్లు, యల్లు మని ఒళ్ళంతా అదిరినే ! «ఎందుకో»

కళ : అందని అందాలే - ముందుకు రమ్మంటే
దెందము అలా, అలా ఉరితెనే !

మదన : నన్నని తీవియలే - పైగలు చేస్తుంటే
కన్నులు మిలా, మిలా మెరిసెనే !

కళ : వల్లవి చిరుగాలి

మదన : అల్లన పోకగనే

ఇద్దరు : చలని చిరుగాలి - అలనా ప్రాకగనే -

జలు, జలు, జలు మని - చిలిపి తలపులూరెనే :

చిలిపి తలపులూరేనే :

॥ ఏందుకో! ॥

ಪಾಟ 2

రచన : జి. కె. మూర్తి, B.A

ప్రభాకర్ : పి. సుశీల & పి. బి. శ్రీనివాస్

కథావతి : రారా! నేనేరా! - నీ కల్పవల్ కలగా నిలిచిన కన్నెను బేబీ

అందుకో అందిసాను రా: - అందాలే - విందిసాను రా:

రాజవాహన: నన్నేల ఈవేళ కవ్వించినావే - చిన్నారి చేజారిపోలేవు రావి.

కళ : కదిలే కనుల - కథలు వినాలి - మెదిలే వరిపు - మధువు గొనాలి

రాజు : నా ఆశతో పేర్చి - నీరూపుగా మార్చి

నీకోసమే వేచి యున్నానులే !

॥ అందుకో,

ఉహలో తేలిండు - ఉర్వశివే! - ఉరించి ఉరించి - ఏతేంచినావే

కళా : నీ శనుపాపల - నీడను నేను - నీలో కరిగి - నీనమయేను

రాజు : చెంగల్వ నీ చెక్కిలై వవ్వేనే :

కళా : చెంత నా చంద్రుడై నీవు ఉన్నావని :

అందుకే,

ವಾಟು ತಿ

రచన : దాశరథి

ప్రశ్న : మంటనాల & బాస.

మదనలేఖ : ఓ.... మీనమున్న మొనగాడా :

చెప్పగలవా ? మూడి విప్పగలవా

తోగుట్టు విపరించి చెప్పగలవా ?

రాజవాహన : ఓ.... రోషమున్న చినదానా !

చెప్పగలనే : ముడి విప్పగలనే
రోగుట్టు వివరించి చెప్పగలనే

మదన : ఒక్కటి ఒక్కటి మూడు - ఈ లెక్కకు కావలె ఏడు
ఇది తెలిసిన మొనగాడు - లోకంలోనే లేడు ||చెప్ప||

రాజ : అందమైన ఒకమొనగాడు - చక్కని చుక్కకు నైదోడు
గడచెనో లేదో ఒకఏడు - చిచ్చో....కుకుకు హూహూ!
కలిగెను చారికి పసివాడు....
హేయ ఒక్కటి ఒక్కటి మూడు....
ఈ లెక్కకు కావలె ఒక ఏడు ||చెప్ప||

మదన : నడచే రథము కొండమీద
నడిపే సారథి నేలమీద
పరుగు పరుగు ఒకే పరుగు
ముందుకుపోదూ వెనక్కు రాదు ||చెప్ప||

రాజ : నడిచే రథమూ కుమ్మరిసారె
నడిపే సారథి కుండలవాడు
పరుగూ పరుగు ఒకే పరుగు
ముందుకు పోదూ వెనక్కి రాదు ||చెప్ప||

రాజ : విదురపోతూ కన్నులు మూయదు ఒక యువతి
పుట్టిగూడ పొణంలేనిది ఇంకొకతి....
రూపంపుండి హృదయం లేనిది పేరొకతి
చెప్పగలవా....ముడి విప్పగలవా అని....
విదురపోతూ కన్నులు మూయదు చేప!

పుట్టిగూడా పోతంలేనిది గ్రుడ్డు!
 రూపం ఉండి హృదయం లేనిది బొమ్మ
 ఇపుడేమంటావే బొమ్మ - అహ చిత్తయి
 పోయింది బొమ్మ.... కొమ్మ ! ముద్దుగొమ్మ

పాట 4

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి
 స్టేజీబాక్ : యన్. జానకి

గున్నమామిడి తోటుంది

కన్నెపిల్ల తోడుంది - హాయిరె రాజా! నయిరె రాజా!

ఒక చిన్నమాటుంది - రా! రా! రా! ||గున్న||

నిన్నంత నీకోసం నిలుచుంటిని

మొన్నంత ఏమేమో కలగంటిని

సిగలోనిపూలు - పొగనైన రేలు

ఎగతాళి చేయగ - సగమైతిని ||గున్న||

నాచూపు నీవెపు దూకిందిలే!

నాగలి నీమేను పోకిందిలే!

టౌనన్నగాని - కాదన్నగాని -

అందాల కొగిట - బింధింతులే! ||గున్న||

పాట 5

రచన : దాశరథి

స్టేజీబాక్ : యన్. జానకి శ్రీ ఘంటసాల

రాజవాహన : అడగవే - జాబిల్లీ - అడగవే!

అందాల ఈవేళ ఈ సిగ్గులు ఎందుకని అడగవే!

మదనరేఖ : ఊ! చెప్పవే....జాబిల్లీ చెప్పవే!

చిన్నారి చెలియకు సిగ్గే సింగారమని చెప్పవే

రాజ : చక్కని పండుంది - పక్కన చిలకుంది
రెంటికి నడుమ ఈ పంజరాలెందుకని అడగవే!
జాబిల్లి - అడగవే!

మదన : హాయ్! హాయ్! చిలుకకు మనసుంది
మనసున పరివుంది - పరివుకె చొరవుంటె పంజరాలు అడనని
చెప్పవే! జాబిల్లి! చెప్పవే!

రాజ : విరిసిన పువ్వుంది - సరసన తేలుంది
రెంటికి నడుమ ఈ రేకుముసుగు ఎందుకని అడగవే!
జాబిల్లి అడగవే!

మదన : ఊ! పువ్వుకు తేనుంది తేటికి ఆకుంది
ఆకుకు తెగువుంటె - మేలిముసుగు అడ్డదని చెప్పవే!
జాబిల్లి - చెప్పవే!
చిన్నారి చెలియకు సిగ్గే సింగారమనికెప్పవే!

ఇద్దరు : అడగవే జాబిల్లి - అడగవే! ॥అందరూ॥

పాట : 6 రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

ప్లేబాక్ : యస్. జానకి

ఏదో వింత పులికింత !
నాలో ఇంత పులికింత !
రాళ్ళు పులికరించెను ఏమో
బీళ్ళు పల్లవించెను ఏమో
యుగయుగాల మూగవయపే
ఒళ్ళు విరిచి లేచెనో.....

«ఏదో»

ఈ మొగ్గను లేపిన దెవరో - ఈ బుగ్గను మీటిన దెవరో
పవళించిన అందాలన్నీ - పలికించిన వారెవరో || ఏదో ||

కాట 7

రచన కొసరాజు

ప్లేబాక్ : మాధవపెద్ది & పట్టాభి

అడవే! అడవే! గుర్రమా!

నాతోడు తింగణా గుర్రమా!

ఏడేడు పదాలు లోకముల

ఎదురెవరో! నీకు గుర్రమా!

పూటలు మాత్రం రావులే

మనిషికి మించిన తెల్విలే

తకిట తకిటయని తాళం దడితే

కాలుదువ్వి కవ్వించుతావులే

|| అడవే ||

శివుడు జెగుజగ చిందువేసినదీ

జగ్గనక్క, నక్కజగ్గ, జగ్గనక్క, నక్కజగ్గ, జగ్గనక్క

జగ్గనక్క జగ్గనక్క!

ఎప్పుడు మోహిని వేషమేసినదీ

రంభస్వరమున నాట్యమాడినదీ

మల్లలను నీగంతు (చూసిగదె)

|| అడవే ||

గుడు, గుడు, గుడు, గుడు

చెడుగుడు చెడుగుడు

కు కు డు డు దూ డు కు డు

డు డు డు డు

ముదుల మిటారి గుర్రమా!

మోడివెయ్యవే గుర్రమా!

బిగువుతెచ్చుకొని చుక్కల్లోకి

ఎగిరిదూకవే గుర్రమా

|| అడవే ||

పద్యం 1

రచన : పద్మరాజు

స్టేబుల్ : ఘంటసాల

జలవంతుడు గుర్రముపై నిలబడి
 తవళకి కాలది నింగికి వినరన్
 శిలపోయెడు యెత్తు ధనము వెలియిచ్చిన
 దీని నెక్కు వేడుక దక్కున్
 దమ్ములుంటే సొమ్ము తెమ్ము
 వద్దమ్మవైతే పొమ్ము... గోవింద....

పద్యం 2

రచన : పద్మరాజు

స్టేబుల్ : ఘంటసాల

అక్కభర్త కు శీలమర్పింప నెగబడ్డ
 కులటకు నీకు సంకోచమేల?
 పతిదేవు చెరసాల పాలుజేసిన విశాచమ!
 నీకు పాపప్రసక్తి యేల?
 రాణిపదవికి మోరములెన్నో చేసిన
 మాతకిపె కనికరమదేల?
 పరమపతివ్రత పతితగా దొంకిన - పాతకి
 శ్రీరంగ నీతులేల?

మనుజురూపాన నున్న భూర్పణఖలార
 సిగలు పెనవేసి, ముక్కులు చెవులు గోసి
 మీ విజ స్వరూపము లోకమెరి జొట
 వచ్చినాడను లక్ష్మణస్వామి నేను.

అక్కయ్యా! భూర్పణఖ నీముక్కు చెవులూ
 కోవెడ, ముప్పుతిప్పలు పెట్టెద ..
 ఉప్పకారం చెల్లెదు

పద్యం 3

రచన : ఆరుద్ర

ప్లేబాక్ : బానకి

ఓ యమదర్మరాజు! మహితోజ్జ్వలతేజ
 పరేతరాట్ ప్రభూ!
 ఈ అభియోగసారమున నించుకయైన
 నిజము లేదు - నే
 పాయని భక్తితో విభుని పాదము లెంచు
 సుఖీలనయ్య - అ
 న్యాయపు నిందలేల చెదలంటునె అగ్నికి
 కోణవాహనా!

పద్యం 4

రచన : ఆరుద్ర

ప్లేబాక్ : ఎ. వి. సుబ్బారావు

ఇంటిగుట్టు దాచ నింతింత యనరాని
 పాపకర్మలందు విరగినావు !
 అన్నెమెరుగనెట్టి యల్లుని వంచించి
 కానిదాని నెరిగి గట్టినావు.

పద్యం 5

రచన : ఆరుద్ర

అక్కవనుపున యొక రోకడుక్కవోలే
 పొడమె నీతడు చెరబట్టి పుణ్యనతుల
 చెరవ జూచెను కడు దుష్టశీలుడితడు
 ధూమకేతుడు సార్థక నాముడాయో.

పద్యం 6

రచన : ఆరుద్ర

గరాల విధకోనము
 ఏరాలి కుమార్తె బ్రతుకు యేటమగలిగె
 ఈ రాకాపి యెనర్పివ
 నేరాలకు లెక్కలేదు నిజము మహాత్మా !

పద్యం 1

రచన ఆరు. 2

వచ్చి కామమందు వరవక్కుద్రొక్కుచు
 తావ పొందుకోరి దేవులాడె
 ముసుగుతోవ దూరి ముచ్చటలాడంగ
 సాహసించివట్టి ద్రోహి ఈమె.

పద్యం 2

రచన పద్మరాజు

ప్లేబాక్ : ఎ. వి. యన్.

హితము కోరెడు పురోహితునట్లు దరిజేరి
 వచ్చు నింటకి ముప్పు దెచ్చినాడు
 దేశాలు తిరుగు యాత్రికువోలె నబియింతి
 రాజవాహను కన్ను బ్రామినాడు
 శరణన్న తరుణివి చెరబట్టి తపసియై
 వందించి నిద్రలో ముంచినాడు
 దేవివి సంప్రీత గావింప గురువయ్యా తవ
 శిష్యు బలివెట్టి దలచినాడు

కలగాడు రుద్రాక్షరః లి, మేకతోలు
 కప్పుకొన్న పులి, జీతులకు వక్క
 దొంగజపములు జేవెడె కొంగ
 పాలుపట్టు జేతివి కరచెడు పాము వీడు

పద్యం 3

రచన : పాలగుడి, పద్మరాజు

ప్లేబాక్ : యమ్. సత్యం

తేజాళ కి కల్పించినావీవు; భూ
 రోకములో యమలోక మొకటి
 తతి, కళావతి శీలవతియన్న సత్యమ్ము
 నెల్లరకును విరూపించినావు

సావకడ్కుల సార్థవదుల దుష్కృత్యాల
 తేటతెల్లముగా చాటినావు
 జుమధర్మరాజు వీరము విచ్చి నీ విత్త
 దేవుని సేత్రాలు తెరచినావు
 శురుపువైన నాకు గుణపాతమును నేర్పి
 అన్ని విద్యలందు నన్ను శెలిచి
 విజయ మొందినావు వేసము తొంగించి
 రమ్మ బయటికింక రాకుమారు

శ్లోకం 1

చాడినది : పి. బి. శ్రీనివాస్

నమోస్తుతే మహామతే - శ్రీపాల చక్రధారిణి
 వీరాంబరావృతే - ఓబే మృగేంద్రపీఠ సంస్థితే
 మివర్ణ బంధుగారదే.... సుదుర్లభే శిరోరుహే
 మివర్ణ పద్మభూషితే - నమోస్తుతే మహేశ్వరీ
 వమోస్తుతే మహేశ్వరీ

టె క్వి పి య న్సు

నిమా అనుకరణ	—	శ్రీ యస్. భాగవతారాయణ
0	—	జి. కృష్ణమూర్తి బి.ఎ.
బలు	—	డా॥ సి నారాయణరెడ్డి, దాశరథి, కొసరాజు జి. కె. మూర్తి బి.ఎ
ద్యాలు	—	ఆరుద్ర, పాలగుమ్మి పద్మరాజు
ప్రేబాక్	—	సుశీల, జానకి, ఘంటసాల, పి. గంగన్ మాధవపెద్ది సత్యం, పట్టాభి
యమలోకంలో పద్యాలు	—	ఎ.వి.సుబ్బారావు,
ఫాటోగ్రఫీ	—	హెచ్. యస్. వేణు
సృత్యం	—	ఎ. కె. చోప్పా
మేకప్	—	వీరాజు, మాధవయ్య, ఎ. రామకృష్ణ
దుస్తులు	—	బి. నారాయణరావు
కళ	—	పి. యస్. మీనన్
స్టంట్	—	కె. మాధవన్
టైల్స్	—	పి. గంగాధరరావు
పబ్లిసిటీ	—	గంగాధర్
ప్రెస్ పబ్లిసిటీ	—	నవరంగ్
ప్రొడక్ష్ ఎగ్జిక్యూటివ్	—	ఎ. పూర్ణచంద్రరావు
ఆఫీస్ మేనేజర్	—	జానకీపతి
సహాయ దర్శకులు	—	కృష్ణకిశోర్ రెడ్డి, అంజిబాబు
ఎడిటింగు	—	కె. యస్. ఆర్. దాస్